

Tuomiolauselma

- 1) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut Kreikassa maatalouden vakuutusjärjestelmästä vastaavan viraston (ELGA) vuosina 2008 ja 2009 maksamista korvauksista 7.12.2011 annetun komission päätöksen 2012/157/EU 2, 3 ja 4 artiklan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut säädetyissä määräajoissa kaikkia kyseisen päätöksen täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä ja koska se ei ole ilmoittanut Euroopan komissiolle riittävällä tavalla kyseisessä päätöksessä tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamisesta.
- 2) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 68, 2.3.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 29.4.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sąd Okręgowy w Gdańsku – Puola) – I.W. ja R.W. v. Bank BPH S.A.

(Asia C-19/20) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Kuluttajansuoja – Direktiivi 93/13/ETY – Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot – Ehdon kohtuuttomaksi toteamisen vaikutukset – Valuuttamääräinen kiinnelainasopimus – Vaihtokurssin määrittäminen – Sopimuksen uudistaminen – Ehkäisevä vaikutus – Kansallisen tuomioistuimen velvollisuudet – 6 artiklan 1 kohta ja 7 artiklan 1 kohta)

(2021/C 278/20)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Okręgowy w Gdańsku

Pääasian asianosaiset

Kantajat: I.W. ja R.W.

Vastaaja: Bank BPH S.A.

Osallistui asian käsittelyyn: Rzecznik Praw Obywatelskich

Tuomiolauselma

- 1) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että kansallisen tuomioistuimen asiana on todeta elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisen sopimuksen ehdon kohtuuttomuus, vaikka nämä ovat muuttaneet sitä sopimuksella. Tällainen toteamus johtaa sen tilanteen palauttamiseen, jossa kuluttaja olisi ollut, jos kohtuuttomaksi todettua ehtoa ei olisi ollut, paitsi jos kuluttaja on luopunut mainitun kohtuuttoman sopimusehdon muutoksella tällaisesta palauttamisesta vapaaehtoisella ja tietoisella suostumuksellaan, mikä kansallisen tuomioistuimen on tarkistettava. Tästä säännöksestä ei kuitenkaan seuraa, että alkuperäisen ehdon kohtuuttomuuden toteamisesta seuraisi lähtökohtaisesti sopimuksen pätemättömyys, koska tämän ehdon muuttamisella on voitu palauttaa tasapaino näiden osapuolten sopimuksesta johtuvien velvollisuuksien ja oikeuksien välille ja sivuuttaa sitä rasittanut virhe.
- 2) Direktiivin 93/13 6 artiklan 1 kohtaa ja 7 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että yhtäältä ne eivät ole esteenä sille, että kansallinen tuomioistuin poistaa ainoastaan elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisen sopimuksen ehdon kohtuuttoman osatekijän, kun kyseisellä direktiivillä tavoiteltu ehkäisevä vaikutus varmistetaan kansallisilla säännöksillä niiden käytöstä, jos tämä osatekijä on erillinen sopimusvelvoite, jonka kohtuuttomuus voi olla erillisen tarkastelun kohteena. Toisaalta nämä säännökset ovat esteenä sille, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin poistaa ainoastaan elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisen sopimuksen ehdon kohtuuttoman osatekijän, kun tällainen poistaminen merkitsisi kyseisen ehdon sisällön muuttamista vaikuttamalla sen keskeiseen sisältöön, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkistettava.

- 3) Direktiivin 93/13 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että seuraukset siitä, että tuomioistuin toteaa elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisen sopimuksen ehdon kohtuuttomaksi, kuuluvat kansallisen oikeuden säännösten soveltamisalaan ja että kansallisen tuomioistuimen on arvioitava tällaisen sopimuksen pysyttämistä viran puolesta objektiivisesti näiden säännösten perusteella.
- 4) Direktiivin 93/13 6 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, on tulkittava siten, että kansallisen tuomioistuimen, joka toteaa elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisen sopimuksen ehdon kohtuuttomaksi, on ilmoitettava kuluttajalle kansallisten menettelysääntöjen mukaisesti ja kontradiktorisen näkemystenvaihdon jälkeen siitä, mitä oikeudellisia seurauksia tällaisen sopimuksen pätemättömäksi toteamisesta voi aiheutua, riippumatta siitä, edustaako kuluttajaa ammattimainen edustaja vai ei.

(¹) EUVL C 191, 8.6.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 12.5.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal de grande instance de Rennes – Ranska) – PF ja QG v. Caisse d’allocations familiales d’Ille et Vilaine (CAF)

(Asia C-27/20) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Työntekijöiden vapaa liikkuvuus – Yhdenvertainen kohtelu – Sosiaaliset edut – Varoihin liittyvät enimmäismäärät – Etuuksien maksukautta edeltänyttä vuotta edeltäneen vuoden aikana saatujen tulojen huomioon ottaminen – Alkuperäjäsenvaltioon palaava työntekijä – Perhevustuksia koskevien oikeuksien alentaminen)

(2021/C 278/21)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de grande instance de Rennes

Pääasian asianosaiset

Valittajat: PF ja QG

Vastapuoli: Caisse d’allocations familiales d’Ille et Vilaine (CAF)

Tuomiolauselma

SEUT 45 artiklaa ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella 5.4.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 492/2011 7 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jonka mukaan maksettavien perhe-etuuksien laskemista varten viitevuotena pidetään maksukautta edeltävää vuotta edeltänyttä kalenterivuotta, joten tapauksessa, jossa kansallisen virkamiehen saamat tulot kasvavat huomattavasti, kun hän tilapäisesti siirtyy toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan unionin toimielimeen, perhevustusten määrä on huomattavasti pienempi kahden vuoden ajan, kun kyseinen virkamies palaa alkuperäjäsenvaltioon.

(¹) EUVL C 95, 23.3.2020.